

TLAČOVÁ SPRÁVA č. 35/2022

12. júl 2022

Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol v prospech sťažovateľa, ktorý namietal porušenie práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života – od detí bol izolovaný 13 rokov

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 414/2021 prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia jeho ústavných práv postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“).

V napadnutom konaní okresný súd rozhodoval o návrhu sťažovateľa, ktorým sa domáhal zmeny rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k jeho dvom (v tom čase maloletým) dcéram. Týmto rozhodnutím bolo manželstvo rodičov rozvedené a obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky.

Sťažovateľovi bol uložený zákaz styku s oboma jeho dcérami z dôvodu, že bol trestne stíhaný pre spáchanie zločinu sexuálneho zneužívania svojich detí. Sťažovateľ bol ale nakoniec oslobodený spod obžaloby. Okresný súd však ani po rozsudku oslobodzujúcom sťažovateľa nevykonával žiadne opatrenia na reparáciu hlboko narušeného vzťahu s jeho deťmi, toleroval neochotu matky spolupracovať a v konečnom dôsledku len vyčkal, kým obe deti dosiahnu plnoletosť, čo malo za následok 13 rokov trvajúci zákaz styku sťažovateľa s vlastnými deťmi.

Na základe už uvedeného ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo zasiahnuté do základného práva sťažovateľa na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a jeho práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru.

Ústavný súd súčasne pristúpil aj k vysloveniu porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože o návrhu sťažovateľa na zrušenie uloženého zákazu styku, resp. úpravu styku s jeho dcérami nebolo nikdy právoplatne rozhodnuté, pričom neprimerane dlhotrvajúce súdne konanie bolo namiesto meritórneho súdneho rozhodnutia ukončené len v dôsledku obyčajného uplynutia času, čo nemožno označiť inak ako odmietnutie spravodlivosti (*denegatio iustitiae*).

Zohľadňujúc všetky okolnosti prejednávanej veci, ústavný súd priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur a taktiež nárok na náhradu trov konania.

Podrobné odôvodnenie predmetného rozhodnutia ústavného súdu je obsiahnuté v odôvodnení samotného nálezu ústavného súdu č. k. [I. ÚS 414/2021](#) z 2. júna 2022, ktorý je zverejnený na webovom sídle ústavného súdu.

Upozornenie:

Tlačová správa slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti ústavného súdu, nenahrádza rozhodnutie ústavného súdu a nie je preň záväzná.

Dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Ústavný súd Slovenskej republiky.

Viac informácií môže médiám poskytnúť

hovorkyňa Ústavného súdu SR PhDr. Martina Ferencová, PhD.

telefón: 055/7207 295, mobil: +421 918 827 344, e-mail: martina.ferencova@ustavnysud.sk